

Foto: Wilco van Dijen

A photograph of a woman and a young girl sitting outdoors. The woman, on the left, has long brown hair and is wearing a teal top and a light blue denim jacket. She is smiling and looking upwards. The girl, on the right, has blonde hair in a ponytail and is wearing a green ruffled dress. She is also looking upwards. They are sitting on a brick ledge. The background is filled with lush green trees and foliage, suggesting a park or garden setting. The lighting is bright and natural, indicating it's daytime.

Dennis Janssen

‘We kijken naar wat wel kan’

Dennis Janssen heeft sinds het voorjaar van 2022 een hoge beenprothese nadat hij als gevolg van kanker een volledige hemipelvectomy onderging. Ondanks allerlei tegenslagen zijn Dennis en zijn vrouw Annemiek blij dat ze deze weg zijn ingeslagen. Dennis: 'Ik heb mijn leven weer terug omdat er mensen waren die in mij geloofden'.

Zware periode

Dennis Janssen en zijn vrouw Annemiek zijn een reislustig stel. Ze werkten allebei voor een reisorganisatie en woonden in verschillende landen, maar besloten na de geboorte van hun tweede kind eind 2018 terug te keren naar Nederland. Dennis had toen al een tijdje last van zenuwpijn in zijn linkerbeen. Eerst werd gedacht aan een hernia, maar een bevriende radioloog kwam tot een hele andere conclusie: wekedenkanker in het bekken, met een tumor van 13 centimeter. Er volgde een zware periode van bestralingen, een operatie - waarbij helaas niet alle kankercellen konden worden weggehaald -, chemotherapie en tal van complicaties. Dennis' vrouw Annemiek blikt terug op die tijd: 'Van mijn actieve en sportieve man was weinig meer over. En ondertussen ging alles wel gewoon door: werk, de zorg voor onze twee jonge kinderen. Gelukkig kregen we heel veel hulp van vrienden en familie. Zonder dat hadden we het echt niet kunnen doen.'

Laatste mogelijkheid

Dennis: 'Een kleine twee jaar na de diagnose kregen we te horen dat er niets meer voor mij gedaan kon worden. Maar daar wilden en konden we ons niet bij neerleggen. Toen vertelde een arts ons dat hij nog één mogelijkheid zag: een amputatie waarbij mijn linkerbeen, heup, bekken en zitbot geamputeerd zouden worden, een zogenaamde hemipelvectomy. Waarbij hij meteen aangaf dat een prothese uitgesloten zou zijn bij zo'n hoge amputatie. We besloten er toch voor te gaan.' Annemiek vult aan: 'Mensen vinden dat vaak heel heftig, maar voor ons was het de keus tussen overlijden of deze operatie, en dan is de keus niet zo lastig toch? En daar kwam bij dat we hier al een tijdje rekening mee hielden, dus dan groei je er als gezin ook naartoe.'

Positieve instelling

In december 2021 onderging Dennis de operatie, die 24 uur duurde. Na allerlei complicaties en een intensieve revalidatieperiode kwam hij weer thuis. Annemiek: 'Echt heel fijn was dat. Ik had mijn man weer terug. Letterlijk, maar ook figuurlijk. Ik ben er echt supertrots op hoe Dennis dit hele proces doet. En

door zijn positieve instelling kunnen wij er als gezin ook positief mee omgaan. De kinderen zijn inmiddels 4 en 7. Zeker met onze jongste bouwt Dennis nu pas een band op. Ze was nog zo jong toen Dennis ziek werd dat hij eigenlijk niet echt een vader voor haar heeft kunnen zijn. Maar dat haalt hij nu helemaal in. Ze vraagt wel eens waarom hij maar één been heeft. En als ze foto's ziet van voordat Dennis ziek werd, zegt ze: "Hé papa, daar heb je wel twee benen". Daar moeten we dan met elkaar om lachen.'

Toch een prothese

Sportief als Dennis is, besloot hij tijdens zijn revalidatie mee te doen aan de aangeboden rolstoelbasketbaltrainingen. Eén van de bewegingsagogen van het team zag wél mogelijkheden voor een prothese en zo kwam Dennis bij orthopedisch adviseur Joey Nassif van OIM Orthopedie terecht. En ook Joey durfde het aan om een prothese voor Dennis te maken. Joey: 'Ik zag meteen dat Dennis dit kon, dat hij controle had, door de manier waarop hij vanaf het allereerste moment op de prothese stond. Deze hoge prothese is echt niet voor iedereen weggelegd. Ik zeg altijd eerlijk wat de mogelijkheden zijn als mensen voor het eerst bij mij komen. Bij Dennis geloofde ik erin dat hij dit aan zou kunnen.'

Niet standaard

In eerste instantie kreeg Dennis een prothese met een mechanische knie. 'Eigenlijk weet je van tevoren al dat dat niet gaat werken bij zo'n hoge amputatie', legt Joey uit, 'maar de verzekeringsregels schrijven voor dat we dat toch eerst moeten proberen. Inmiddels probeert Dennis een C-leg uit. Het mechanisme daarin zorgt ervoor dat Dennis niet door zijn knie kan 'knakken' en dat is veel veiliger.' Het was niet de eerste 'regel' waar Dennis mee te maken kreeg. 'Ik ben geen 'standaardrevalidant', ik liep en loop nog steeds op de zaken vooruit. Dat maakt dat we heel veel zelf moeten uitzoeken en regelmatig tegen administratieve muren oplopen. Maar tot nu toe lukt het ons nog elke keer om die te doorbreken.'

Optimistisch

Annemiek: 'In de zomer van 2022 kregen we een nieuwe tegenslag te verwerken. Er werden uitzaaiingen in Dennis' longen gevonden. Om die te lijf te gaan onderging hij bestralingen. Dat was wel echt een hele bittere pil. Maar we blijven toch optimistisch en laten ons zo min mogelijk hierdoor beïnvloeden. Het gaat nu ook weer beter en het kan in de toekomst nog alle kanten op.' Dennis: 'Ik loop nu nog met twee krukken, want lopen met zo'n hoge prothese is wel iets wat je moet leren. Maar staan zonder krukken lukt al wel goed. Het is zo fijn dat ik daardoor mijn handen vrij heb om te koken of dat ik op een terras aan een statafel staand een biertje kan drinken en de anderen gewoon in de ogen kan

*'Ik had
mijn man
weer
terug'*

Paspoort

- Wie: Dennis Janssen (43) en Annemiek Verkooijen (40)
- Wonen in: Wassenaar
- Werken bij: reisorganisaties (Dennis nu even niet)
- Met: kinderen Aimy (4, beroepskleuter) en Benjamin (7, topvoetballer in opleiding)

*'Gewoon de
dingen doen
die voor iedereen
normaal zijn'*

Foto: Wilco van Dijen

kijken. Dat lijken kleine dingen maar die brengen me echt geluk.'

Koffieochtend

Annemiek bevestigt dat de prothese een mooie aanvulling is. 'Dennis kan daardoor gemakkelijker functioneren in ons gezin, even een boodschap doen of naar de koffieochtend op school, eigenlijk de dingen doen die voor iedereen heel normaal zijn.' Dennis moet moeite doen om z'n tranen te bedwingen. 'Ik wil natuurlijk nog veel meer kunnen', verklaart hij zijn emotie. 'Een balletje trappen met onze zoon.

En dansen, ik hou van dansen en dat mis ik.' Maar Dennis en Annemiek kijken vooral naar wat wél kan. Zo gingen ze alweer naar de Vrienden van Amstel live, zat Dennis op een zit-ski en deed hij samen met een vriend de nieuwjaarsduik. Annemiek: 'We maken er zelf eigenlijk minder een probleem van dan de mensen om ons heen. We gaan er zoveel mogelijk op uit. Juist daarom is deze prothese extra belangrijk voor ons. We staan volop in het leven en mét de prothese is er gewoon meer mogelijk.'

MIRIAM FOKKEMA-OSSEL, COMMUNICATIEADVISEUR OIM ORTHOPEDIE
REDACTIE: ROSANNE FABER